

(28)

26-11-39. diumenge

Neneta meua: No pots figurar-te l'alegria que em portà la teua carteta del dijour, rebuda ahir al tard. Saber-te aquí tan, i en les condicions en que estàs és ben tranquilitzador pel teu Pepe estimat.

Res d'extraordinari fins avui. Et deia i segur que hauràs rebut la meua última carta i una postal, que el dilluns havia enviat un telegrama a Paris dient-los-ti que encara no havia rebut la documentació pel pròxim embarcament. Espero els correus i res arriba. Però no vull desesperar-me. Accepta les coses o els aconteixements com vinguin i no vull pas precipitar-los. Jo crec rebre quelcom, cas que no, faré aquell gest tan conegut d'espatlles i diré. Mala sort!! Aci hom és ben impotent per girar la manxa dels fets. Has fet bé de comunicar la nova adreça a la Pepita. Jo t'ho encarregava en una de les meues últimes que han anat a Couder.

No temir res. Jo jaestic ben tranquil.

Res pot succeir-te ja. Comprend, neneta meua, els dies amargs de vida de refugi. Tu ho dius prou bé. Aviat els recordaràs com una pesadilla més. Ara neneta a viure i no vull que pateixis iv per mi. Jo aci resirteixo bé. Si aci disposes d'un franc la cosa canvia i la vida és més pasadora, i fins avui no puc pas queixar-me. Guarda aquests dos cents que tens. Jo me'n quedo, encara del gir

dels 100 francs. Em digueren l'altre dia que cal abonar-se el viatge d'ací a Bourdeaux, cas de sortir. Aviat sortirem de dubte, i si em cridessin per sortir ja t'ho comunicaré urgentment i podries fer el gir telegràfic.

Maria meua, quanta alegria saber que estàs bé!! He dormit aquesta nit com un àngel, tanta ha estat la tranquil·litat que m'han portat les teves ratlles.

Ta faré la carta per Mme. Terarnaut, pensava ja fer-ho.

Veig que no fas ja tantes faltes d'ortografia. Ta t'ho deia en la postal que calia retornar a Catalunya, quan l'hora de la llibertat soni, sense haver perdut res. Ho penso pas com en Mòric, bon xicot, però, que tan se li'n doni escriure bé o malament. To sé que tu ho vols com jo ho vull. Veritat neneta meua?

La gent que veigera a l'estació de Pau era una companyia de treballadors de les que van sortint d'ací. Hi anaven tres xicots merdes, i veig que era un d'aquests qui pogué donar-te les referències meves. Coneixia a algun que altre dels que sortiren, però pocs.

Has canviat 800 pessetes? De quina sèrie? Cas que canviïn com abans, no et distinguis i canvia tot quan tinguis. Aci corre el rumor que els bitllets de la República seran bons. Fins ara no s'ha confirmat, malgrat que la teua carta en aquest sentit em desorienta. Aclareix-me'm'ho. D'acord, Maria enyorada?

I ben poques coses més. Faig cas de les paraules del censor quan et crida, va l'atenció d'escriure menys. Amb tot, pòries poc, però no per això la meua estimació i enyorança per tu s'afebleix, tot el contrari. 10 merces de llunyària obligada. Vindrà aviat el dia riu. Iler de la nostra felicitat? To t'ho crec que sí. N'estic segur que el dia del nostre retrobament s'atansa. Ah! Ta ens guanyarem tot aquest temps!! D'acord, Maria de l'ànima?

No et descuidis de visitar a Mr. Estrat i precisa com està el cas de la meua reclamació. Sortirà?
dia el perquè. Uns netons ben macos del teu pare)